

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 8-4-2018

**Chúa nhật 2 Phục sinh:
Chúa nhật về Lòng Thương xót
của Thiên Chúa**

Hãy nhìn xem

LỜI CHÚA: Ga 20, 19-31

Chiều ngày thứ nhất trong tuần, nơi các môn đệ ở, các cửa đều đóng kín, vì các ông sợ người Do Thái. Đức Giêsu đến, đứng giữa các ông và nói: “Chúc anh em được bình an!” Nói xong, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn. Các môn đệ vui mừng vì được thấy Chúa.

Người lại nói với các ông: “Bình an cho anh em! như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em.” Nói xong, Người thổi hơi vào các ông và bảo: “Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần. Anh em tha tội cho ai, thì người ấy được tha; anh em cầm giữ ai, thì người ấy bị cầm giữ.”

Một người trong Nhóm Mười Hai, tên là Tôma, cũng gọi là Didymô, không ở với các ông khi Đức Giêsu đến. Các môn đệ khác nói với ông: “Chúng tôi đã được thấy Chúa!” Ông Tôma đáp: “Nếu tôi không thấy dấu đinh ở tay Người, nếu tôi không xỏ ngón tay vào lỗ đinh và không đặt bàn tay vào cạnh sườn Người, tôi chẳng có tin.”

Tám ngày sau, các môn đệ Đức Giêsu lại có mặt trong nhà, có cả ông Tôma ở đó với các ông. Các cửa đều đóng kín. Đức Giêsu đến, đứng giữa các ông và nói: “Chúc

(xem tiếp trang 2)

Lời mời gọi dự phần vào sứ điệp sự sống

**Bài giảng của Đức Thánh Cha
trong Thánh lễ Vọng Phục sinh, 31/03/2018**

khỏi các lối mòn và đổi mới đời sống chúng ta, quyết định của chúng ta, và con người của chúng ta”.

Sau đây là toàn văn bài giảng của Đức Thánh Cha trong Thánh lễ

Chúng ta bắt đầu cử hành này ở ngoài trời, chìm trong tăm tối của màn đêm và lạnh lẽo.

Chúng ta cảm nhận sự im lặng ngột ngạt khi Chúa chết, sự im lặng mà mỗi người chúng ta có thể nhận ra, sự im lặng xuyên thấu tận đáy lòng của mỗi người môn đệ, đang đứng lặng cảm trước thập giá.

Đây là giờ phút người môn đệ đứng lặng cảm trong nỗi đau khi Chúa

(xem tiếp trang 2)

**Sứ điệp Phục sinh *Urbi et Orbi* 2018
của Đức Thánh Cha Phanxicô**

Chúa nhật Phục sinh, 01-04-2018

WHĐ (02.04.2018) – Trưa Chúa nhật 01-04-2018, sau Thánh lễ Phục sinh, Đức Thánh Cha Phanxicô đã công bố Sứ điệp Phục sinh cùng với Phép lành *Urbi et Orbi* (cho thành Roma và cho toàn thế giới), từ ban công chính của Đền thờ Thánh Phêrô.

Trong Sứ điệp, Đức Thánh Cha diễn tả mẫu nhiệm Phục sinh qua hình ảnh hạt lúa chịu chết đi để sinh nhiều hoa trái. Chúa Giêsu là hạt lúa được Thiên Chúa gieo vào lòng đất đã bị tội lỗi của thế gian giết chết, nhưng Người đã phục sinh và mang lại biết bao hoa trái: hoa trái hoà bình, hoà giải, hy vọng, đối thoại, an ủi, khôn ngoan...

Nguyện xin cho những hoa trái ấy đến với toàn thế giới, những miền đất đang có chiến tranh, xung đột...

đến với mọi người, người già và trẻ em, những người bị bóc lột và loại trừ, nghèo đói và thất nghiệp, những nạn nhân của nạn buôn bán ma túy, buôn người, những người bị buộc rời bỏ quê hương mình, người tị nạn...

Sau đây là toàn văn Sứ điệp Phục sinh của Đức Thánh Cha:

(xem tiếp trang 3)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

anh em được bình an.” Rồi Người bảo Tôma: “Đặt ngón tay vào đây, và hãy nhìn xem tay Thầy. Đưa tay ra mà đặt vào cạnh sườn Thầy. Đừng cứng lòng nữa, nhưng hãy tin.” Ông Tôma thưa Người: “Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con!” Đức Giêsu bảo: “Vì đã thấy Thầy, nên anh tin. Phúc thay những người không thấy mà tin!”

Đức Giêsu đã làm nhiều dấu lạ khác nữa trước mặt các môn đệ; nhưng những dấu lạ đó không được ghi chép trong sách này. Còn những điều đã được chép ở đây là để anh em tin rằng Đức Giêsu là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa, và để anh em tin mà được sự sống nhờ danh Người.

SUY NIỆM

Thân xác chúng ta thường mang những vết sẹo, hậu quả của những lần bị trầy trụa, té ngã. Có những vết sẹo gợi lại cả một vùng kỷ niệm. Dù vui hay buồn thì cũng là chuyện đã qua. Vết sẹo làm ta kém đẹp, nhưng không làm đau như xưa. Khi Đức Giêsu phục sinh hiện ra thăm các môn đệ, Ngài giúp họ nhận ra Ngài nhờ những vết sẹo. Ngài cho họ xem những vết sẹo ở tay và cạnh sườn. Những vết sẹo nói lên một điều quan trọng: Thầy chính là Đấng đã bị đóng đinh và đâm thấu; Thầy đã chết nhưng Thầy đã thắng được cái chết.

Chúng ta ngỡ ngàng khi thấy Chúa phục sinh có sẹo, dù điều đó chẳng đẹp gì. Ngài không ngưng mà cho các môn đệ xem. Những cái sẹo sẽ ở mãi với Ngài trên thiên quốc. Chúng gợi lên những kỷ niệm buồn phiền, thất bại, đớn đau. Nhưng nếu không có chúng thì cũng chẳng có phục sinh. Chẳng cần phải xóa đi khỏi ký ức cuộc khổ nạn kinh hoàng và cái chết nhục nhã. Chúng ta cũng lên thiên đàng với các vết sẹo của mình. Sống ở đời sao tránh khỏi những dập gẫy, thương tích. Nếu chúng ta đón nhận mọi sự với tình yêu thì mọi sự sẽ trở nên nhịp cầu cứu độ. Tin Mừng phục sinh là Tin Mừng về các vết thương đã lành.

(xem tiếp trang 3)

Lời mời gọi dự phần vào sứ điệp sự sống

Giêsu đã chết. Lúc ấy còn có thể thốt lên lời nào được? Người môn đệ lặng câm nhận ra những phản ứng của chính mình vào giờ quyết định ấy trong cuộc đời của Chúa. Trước nỗi bất công người ta lên án Thầy, các môn đệ đã im lặng. Trước những lời phỉ báng và lời chứng gian mà Thầy phải gánh chịu, các môn đệ không nói lời nào. Trong những giờ phút thử thách đau thương của cuộc Khổ nạn, các môn đệ đã cảm nghiệm cách bi đát sự bất lực của mình không dám liều mạng sống bênh vực cho Thầy. Hơn thế nữa, không chỉ không dám nhìn nhận Thầy, mà họ còn trốn tránh, bỏ chạy, và câm lặng (xem Ga 18,25-27).

Đó là đêm câm lặng của các môn đệ vẫn còn mờ mịt, tê liệt và không biết phải làm gì trong tình cảnh đau thương tuyệt vọng. Chúng ta - các môn đệ ngày hôm nay cũng thế, chúng ta không lên tiếng trước những hoàn cảnh không kiểm soát được, những hoàn cảnh khiến chúng ta cảm thấy và thậm chí còn tệ hơn, khi tin rằng mình chẳng thể làm gì được để chống lại những bất công mà anh chị em chúng ta đang phải gánh chịu trong thân xác họ.

Đó là đêm câm lặng của những môn đệ bị mất phương hướng bởi vì họ dẫn mình vào một lối mòn tai hại vốn tước đi ký ức, dập tắt hy vọng và dẫn đến suy nghĩ rằng “người ta vẫn làm như thế”. Các môn đệ ấy, bị choáng váng nên không có gì để nói và rốt cuộc đã cho những lời nói này của Caipha là “bình thường” và không hề kỳ quặc: “Các ông lại không thấy rằng thà một người chết thay vì toàn dân bị tiêu diệt thì tốt hơn sao?” (Ga 11,50).

Khi chúng ta im lặng, một sự im lặng cực độ, những hòn đá sẽ kêu lên (x. Lc 19,40) [1] để mở đường cho sứ điệp vĩ đại nhất chưa từng nghe thấy trong lịch sử: “Người không còn ở đây nữa, vì Người đã sống lại rồi” (Mt 28,6). Tảng đá trước cửa mộ đã kêu lên và công bố một con đường mới mở ra cho tất cả mọi người. Chính Thiên nhiên đã đi đầu khi làm vang vọng lại chiến thắng của Sự Sống đối với tất cả những gì cố bịt miệng và bóp nghẹt niềm vui của Tin Mừng. Tảng đá trước cửa mộ đã đi đầu khi nhảy mừng và theo cách riêng của mình, hát lên bài ca chúc tụng và tán phục, bài ca vui mừng và hy vọng, mà tất cả chúng ta đều được mời gọi tham gia.

Hôm qua, chúng ta đã cùng với các phụ nữ chiêm ngắm “Đấng bị đâm thấu” (xem Ga 19,36; x. Zacaria 12,10). Hôm nay, cùng với họ, chúng ta được mời gọi chiêm ngắm ngôi mộ trống và nghe lời sứ thần nói: “Đừng sợ ... vì Người đã sống lại” (Mt 28,5-6). Những lời này muốn chạm đến những xác tín thâm sâu nhất của chúng ta, đến cách chúng ta phán đoán và đối diện với các sự kiện trong cuộc sống hằng ngày của chúng ta, nhất là trong tương quan của chúng ta với tha nhân. Ngôi mộ trống muốn chất vấn chúng ta và củng cố tinh thần của chúng ta, muốn bắt chúng ta phải suy nghĩ, nhưng trước hết, nó khích lệ chúng ta phó thác và tin rằng Thiên Chúa “có mặt” trong mọi hoàn cảnh, trong mỗi con người, và ánh sáng của Chúa có thể chiếu rọi vào những góc khuất và không ngờ nhất trong đời sống chúng ta. Người đã sống lại từ cõi chết, từ nơi mà chẳng ai mong đợi điều gì, và giờ đây Người chờ đợi chúng ta – như đã chờ đợi mấy người phụ nữ – để cho chúng ta được dự phần vào công trình cứu độ của Người. Đó là nền tảng và sức mạnh cho người Kitô hữu chúng ta dùng đời sống và nỗ lực của mình, trí khôn, tình cảm và ý chí của mình để tìm ra, và nhất là sáng tạo những con đường đạt đến chân giá trị.

Người không còn ở đây ... Người đã sống lại! Đây là sứ điệp nâng đỡ hy vọng của chúng ta và biến niềm hy vọng ấy thành những cử chỉ cụ thể của lòng bác ái. Chúng ta cần để cho tính mỏng giòn của mình được kinh nghiệm này xúc dầu biết bao! Chúng ta cần để cho đức tin của mình hồi sinh biết bao! Chúng ta cần để cho những tầm nhìn thiên cận của mình được chất vấn và đổi mới nhờ sứ điệp này biết bao! Chúa Kitô đã sống lại, và cùng với Người, Người làm cho niềm hy vọng sáng tạo của chúng ta cũng được sống lại, để chúng ta có thể đương đầu với những vấn đề hiện tại của chúng ta và biết rằng chúng ta không cô đơn.

Mừng lễ Phục Sinh là một lần nữa tin rằng Thiên Chúa không ngừng đi vào lịch sử cá nhân của chúng ta, chất vấn những “lê thối” của chúng ta – những thứ vốn định hình cách suy nghĩ và hành động của chúng ta để rồi cuối cùng làm cho chúng ta tê liệt. Mừng lễ Phục Sinh là để cho Chúa Giêsu chiến thắng nỗi sợ hãi thường xuyên ám ảnh chúng ta và cố chôn vùi mọi hy vọng của chúng ta.

Tảng đá trước cửa mộ đã làm phần

(xem tiếp trang 3)

Sứ điệp Phục sinh *Urbi et Orbi 2018...*

Anh chị em thân mến,

*Chúc anh chị em mừng lễ Phục sinh
trong hân hoan!*

Chúa Giêsu đã sống lại từ cõi chết.

Sứ điệp này vang lên trong Giáo hội ở khắp thế giới, cùng với bài ca Alleluia: Đức Giêsu là Chúa; Chúa Cha đã cho Người sống lại và Người sống mãi giữa chúng ta.

Chúa Giêsu đã báo trước cái chết và sự sống lại của Người qua hình ảnh *hạt lúa*. Người nói: *“Nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó chỉ trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác”* (Ga 12,24). Và đây chính là điều đã xảy ra: Chúa Giêsu, hạt lúa được Thiên Chúa gieo vào lòng đất, đã chết đi, đã bị tội lỗi của thế gian giết chết. Người ở trong mộ hai ngày; nhưng cái chết của Người chứa đựng tình yêu của Thiên Chúa với tất cả quyền năng, quyền năng ấy được bày tỏ và biểu lộ vào ngày thứ ba, ngày mà chúng ta cử hành hôm nay: Lễ Phục sinh của Chúa Kitô.

Người Kitô hữu chúng ta tin và biết rằng sự sống lại của Đức Kitô là niềm hy vọng thật của thế giới, niềm hy vọng không làm cho chúng ta thất vọng. Đó là sức mạnh của hạt lúa, sức mạnh của tình yêu tự hạ và tự hiến đến cùng, và do đó thực sự đổi mới thế gian. Ngày nay sức mạnh này vẫn còn tiếp tục sinh hoa trái trong lịch sử của chúng ta, vốn mang đậm dấu ấn của biết bao bất công và bạo lực. Sức mạnh ấy mang lại những hoa trái hy vọng và phẩm giá cho những nơi còn bóc lột và loại trừ, nghèo đói và thất nghiệp, những nơi có người di cư và người tị nạn (họ vẫn thường bị xua đuổi vì nền văn hoá vất vả ngày nay), nơi có nạn nhân của nạn buôn bán ma túy, buôn người và các hình thức nô lệ của thời nay.

Lời mời gọi dự phần vào sứ điệp sự sống

việc của mình, các phụ nữ trong Tin Mừng đã làm phần việc của mình, và giờ đây, một lần nữa lời mời gọi được gửi đến cho anh chị em và cho tôi. Lời mời gọi thoát ra khỏi các lối mòn và đổi mới đời sống chúng ta, quyết định của chúng ta, và con người của chúng ta. Lời mời gọi gửi đến nơi chúng ta đang sống, trong công việc chúng ta đang làm và đang là, với phần nỗ lực của chúng ta. Chúng ta

Hôm nay chúng ta cầu xin cho toàn thế giới được hưởng hoa trái hoà bình, trước hết là đất nước Syria yêu quý và đau khổ đã lâu, dân tộc này đã kiệt sức vì cuộc chiến tranh dường như không có hồi kết. Trong ngày lễ Phục sinh này, xin cho ánh sáng của Chúa Kitô Phục sinh soi sáng lương tâm các nhà lãnh đạo chính trị và quân sự, để họ chấm dứt ngay cuộc tàn sát đang diễn ra, tôn trọng luật nhân đạo và tạo điều kiện giúp cho các anh chị em của chúng ta dễ dàng nhận được những trợ giúp tối cần thiết, đồng thời cũng bảo đảm các điều kiện phù hợp để những người di tản hồi hương.

Chúng ta cầu xin hoa trái hoà giải cho Thánh Địa, trong những ngày này đang chịu những vết thương của cuộc xung đột đang diễn ra - cuộc xung đột không tha cả những người vô phương tự vệ; cho Yemen và cho toàn vùng Trung Đông, để cuộc đối thoại và tôn trọng lẫn nhau vượt lên chia rẽ và bạo lực. Xin cho những người anh chị em của chúng ta trong Chúa Kitô, là những người thường xuyên gánh chịu áp bức bách hại, trở nên chứng nhân sáng ngời cho Chúa Phục sinh và cho chiến thắng của sự thiện đối với sự ác.

Trong ngày này, chúng ta cầu xin những hoa trái hy vọng cho những ai đang khao khát một cuộc sống xứng đáng hơn, nhất là những người ở các khu vực của châu Phi đang bị ảnh hưởng nặng nề bởi nạn đói, các cuộc xung đột kéo dài và nạn khủng bố. Nguyên xin bình an của Chúa Phục sinh chữa lành những vết thương ở Nam Sudan, mở rộng những cõi lòng để đối thoại và hiểu biết lẫn nhau. Chúng ta không quên những nạn nhân của xung đột, nhất là các trẻ em! Ước mong sẽ không thiếu tình liên đới cho tất cả những ai bị buộc phải rời bỏ quê hương và thiếu những điều cần thiết cho cuộc sống.

(xem tiếp trang 4)

có muốn dự phần vào sứ điệp sự sống này hay không, hay chúng ta cứ muốn mãi lặng câm trước các biến cố xảy đến?

Người không còn ở đây ... Người đã sống lại! Và Người đợi anh em ở Galilê. Chúa mời gọi anh chị em trở về lúc và nơi tình yêu của anh chị em bắt đầu để nói với anh chị em rằng: “Đừng sợ, hãy theo Thầy”. ■

[1] “Tôi bảo các ông, nếu họ im lặng, thì những hòn đá sẽ kêu lên”.

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Có những vết thương tưởng chẳng thể nào thành sẹo. Chúng ta có dám cho người khác thấy sẹo của mình không?

Cuộc khổ nạn của Thầy đã làm các môn đệ bị thương. Các vết sẹo của Thầy sẽ chữa lành những vết thương đó. Hẳn Tôma đã nhìn thật lâu những dấu đinh. Chính lúc đó ông khám phá thật sâu một Tình Yêu. Tình yêu hy sinh mạng sống và đủ mạnh để lấy lại. Tình yêu khiêm hạ cúi xuống để chinh phục ông. Ông đâu dám mong Thầy sẽ đích thân hiện đến để thỏa mãn những đòi hỏi quá quắt của mình. Lòng ông tràn ngập niềm cảm mến tri ân. Ông ra khỏi được sự cứng cõi, khép kín, tự cô lập, để bước vào thế giới của lòng tin. Tôma đã tin vượt quá điều ông thấy. Ông chỉ thấy và chạm đến các vết sẹo của Thầy, nhưng ông tin Thầy là Chúa, là Thiên Chúa của ông.

Tin bao giờ cũng đòi một bước nhảy vọt khỏi cái thấy. Chúng ta không được phúc thấy Chúa theo kiểu Tôma, nhưng chúng ta vẫn được thấy Chúa theo những kiểu khác. Cần tập thấy Chúa để rời tin. Có khi phải tập nhìn lại những vết sẹo của mình, của Hội Thánh, của cả thế giới, để rời tin rằng Chúa phục sinh vẫn đang có mặt giữa những trần trở và vấp vấp, thất bại và khổ đau. “Phúc cho những ai không thấy mà tin”, và phúc cho những ai biết thấy nên tin.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa,
xin cho con luôn vui tươi,
dù có phải lo âu và thống khổ,
xin cho con đừng bao giờ khép lại
với chính mình;
nhưng biết nghĩ đến những người
quanh con,
những người -cũng như con- đang
cần một người bạn.

Nếu như con nên yếu đuối,
thì xin cho con biết yêu thương và
sáng suốt hơn,
thông cảm và nhân từ hơn.

Nếu bàn tay con run rẩy,
thì xin giúp con luôn biết mở ra
và cho đi.

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Khi lâm tử,
xin cho con biết đón nhận khổ
đau và bệnh tật
như một lời kinh.

Ước chi con sẽ chết trong khiêm
hạ và tín thác,
như một lời xin vâng cuối cùng.
Và con sẽ về nhà Chúa,
để dự tiệc yêu thương muôn đời.
Amen. ■

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

Sứ điệp Phục sinh Urbi et Orbi 2018...

Chúng ta cầu xin cho cho bán đảo
Triều Tiên được hưởng hoa trái của
đối thoại, để các cuộc thảo luận đang
tiến hành thúc đẩy hoà hợp và hoà
bình tại khu vực này. Xin cho những
người có trách nhiệm trực tiếp biết
hành động cách khôn ngoan và biết
phân định để gia tăng thiện ích cho
người dân Triều Tiên và xây dựng
những mối quan hệ tin tưởng trong
cộng đồng quốc tế.

Chúng ta cũng cầu xin cho Ukraina
được hưởng hoa trái hoà bình, để các
bước tiến tới hoà hợp được củng cố
và dễ dàng thực hiện nhờ các sáng
kiến nhân đạo mà người dân đang
cần đến.

Chúng ta cũng cầu xin cho người dân
Venezuela được hưởng những hoa trái
an ủi; như các giám mục của họ đã
viết, họ đang sống trong một thứ
“miền đất xa lạ” trên chính quê hương
của mình. Xin cho quốc gia này, nhờ
sức mạnh phục sinh của Chúa Giêsu,
tìm được một phương cách chính
đáng, hoà bình và nhân đạo để sớm
vượt qua những khủng hoảng chính
trị và nhân đạo đang đè nặng. Xin
cho những người dân Venezuela bị
buộc phải rời bỏ quê hương mình được
đón tiếp và trợ giúp.

Nguyện xin Chúa Kitô Phục sinh
mang lại những hoa trái của đời sống
mới cho các trẻ em - do hậu quả của
chiến tranh và đói nghèo, chúng lớn
lên mà không có niềm hy vọng, thiếu
giáo dục và chăm sóc sức khoẻ; và
cho những người già bị nền văn hoá
ích kỷ gạt bỏ - nền văn hoá chỉ đề
cao “sản xuất”.

Chúng ta cũng khẩn cầu cho những
người có trách nhiệm chính trị trong
thế giới chúng ta có được những hoa

Toà Thánh tuyên bố: không có thoả thuận nào sắp được ký với Trung Quốc

WHĐ (30.03.2018) – Trả lời câu hỏi
của các nhà báo về một thoả thuận
giữa Toà thánh và Trung Quốc liên
quan đến việc bổ nhiệm các giám
mục cho Giáo hội Công giáo ở Trung
Quốc, ông Greg Burke, Giám đốc
Phòng Báo chí Tòa thánh đã bác bỏ
các tường thuật của báo chí nói rằng
Vatican sắp ký một thoả thuận liên
quan đến tình trạng của Giáo hội
Công giáo ở Trung Quốc.

Hôm thứ Năm 29/03, ông Greg Burke
khẳng định với các nhà báo rằng
không có thoả thuận nào “sắp diễn
ra” giữa Toà thánh và Cộng hoà Nhân
dân Trung Hoa.

Ông nói thêm rằng Đức giáo hoàng
Phanxicô vẫn “thường xuyên tiếp xúc”
với các cố vấn của ngài về tình hình
của Giáo hội ở Trung Quốc và theo
dõi tiến trình của cuộc đối thoại đang
diễn ra giữa hai bên. ■

(Vatican News)

Đức giáo hoàng chúc mừng Lễ Vượt Qua của Cộng đồng Do Thái giáo

WHĐ (31.03.2018) – Ngày thứ Năm
29/03, Đức giáo hoàng Phanxicô đã
gửi lời chúc “thân ái và huynh đệ”
đến Cộng đồng Do Thái nhân dịp Lễ
Vượt Qua của Do Thái giáo.

Trong sứ điệp gửi đến vị Rabbi trưởng
Rôma, giáo sư Riccardo Di Segni, Đức
giáo hoàng viết:

trái khôn ngoan, để họ luôn tôn
trọng phẩm giá con người, tích cực
dẫn thân theo đuổi công ích và bảo
đảm cho các công dân của họ được
phát triển và an ninh.

Anh chị em thân mến,

Lời mà các phụ nữ đã nghe ở mộ cũng
được gửi đến cho chúng ta: “Sao các
bà lại tìm người sống nơi người chết?
Người không có ở đây, Người đã sống
lại rồi” (Lc 24,5-6). Cái chết, nỗi cô
đơn và sợ hãi không phải là tiếng
nói cuối cùng. Có một lời vượt trên

“Nguyện xin Đấng Toàn Năng ban
phúc lành và đồng hành với Dân tộc
Do Thái yêu quý. Xin Đấng Tối Cao
giúp chúng ta ngày càng lớn lên
trong tình bằng hữu và trở nên chứng
nhân cho hoà bình và hoà hợp”.

Kết thúc, Đức giáo hoàng xin cầu
nguyện cho ngài cùng với lời chúc
bằng tiếng Do Thái “Chag sameach –
Xin chúc lễ Vượt Qua vui tươi!”.

Vị Rabbi cũng gửi lời chúc mừng Phục
sinh đến Đức giáo hoàng Phanxicô.

Năm nay, ngày lễ Vượt Qua của Do
Thái giáo trùng với lễ Phục sinh của
Công giáo. ■

(Theo Zenit)

những điều ấy, lời mà chỉ có Thiên
Chúa mới có thể nói lên: đó là lời
Phục sinh (x. Gioan Phaolô II, *Huấn
từ kết thúc Chặng đường Thánh giá*,
18/04/2003). Nhờ quyền năng của tình
yêu Thiên Chúa, lời ấy “xua đuổi điều
xấu xa, rửa sạch lỗi lầm, trả lại sự
trong trắng cho người có tội và niềm
vui cho người sầu khổ, phá tan hận
thù, mang lại hoà thuận và khuất
phục kẻ quyền uy” (Lời công bố Phục
sinh).

*Chúc anh chị em mừng lễ Phục sinh
trong hân hoan!* ■

Tuần tin Hội đồng Giám mục Việt Nam
tuyển chọn bài viết, tin tức từ hdgmvietnam.org,
phát hành thứ Năm hằng tuần trên trang hdgmvietnam.org
theo dạng pdf